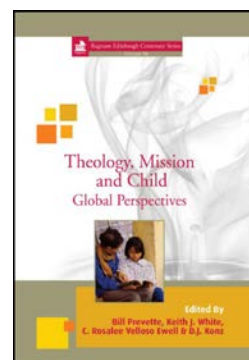

Bokmelding

Theology, Mission and Child. Global Perspectives

Bill Prevette, Keith J. White, C. Rosalee Velloso Ewell, D. J. Konz (red.)
Oxford, UK: Regnum Books International. Regnum Edinburgh Centenary
Series, Volume 24. 244 sider.
ISBN: 978-1-908355-62-1

Innledning

I 2010 ble det arrangert en økumenisk konferanse i Edinburgh 100 år etter den første World Missionary Conference samme sted. Konferansen ble fulgt opp av en rekke bokprosjekter, hvorav denne boken er nr. 24. Boken er redigert av personer som står sentralt i organisasjonen Child Theology Movement (CTM). Organisasjonen arrangerer kurs og konferanser for både kirkelig praksis og forskning i mange land. Dens motto er: Sett et barn i midten. Konkret går det ut på at deltakerne på konferansene ser for seg ett konkret barn og lar dette være referansepunkt for alle teologiske og kirkelige spørsmål. Den britiske baptisten Keith J. White var en av grunnleggerne og er fortsatt leder. Andre medarbeidere er knyttet til Malaysia Baptist Theological Seminary i Penang.

Boken har et tyngdepunkt i reformert og evangelikal kristendom, men er samtidig økumenisk preget med artikler fra både katolsk, luthersk og ortodoks hold. Artiklene har en felles referanseramme i en tankemodell der teologi, misjon og barn utgjør tre punkter i en trekant, og der hvert punkt ses i sammenheng med de andre. Barnet som det tredje punktet får særlig fokus: «God makes this the third point of our working triangle, not by handing it over to our designing, but by coming to us again and again, and finally in person and in presence» (s. 18). Dette gir boken et sterkt inkarnasjonsteologisk preg.

60

Bokens innhold og hovedtanker

Boken er inndelt i seks deler hvorav del 1 presenterer den teologiske rammen. Del 2 drøfter ulike forståelser av «barnet» i kristen teologi, historisk og samtidig. Fra Jesu utfordrende plassering av barnet i sentrum for forkynnelsen av Guds rike har barnets plass variert sterkt, men som oftest mer i utkanten av den kirkelige interesse. Det hevdes at ved å utforske barnets plass i kirkens teologi vil kirken også konfronteres med sitt gudsbilde, for barnet blir et tegn på Guds rikes omvendte orden i forhold til dominerende rangordninger i verden. Forfatterne gjør seg til talsmenn for «holistic child development» der de forsøker å unngå forenklete oppfatninger om barnet. Barnet blir i stedet en spørsmålstillende til teologi og misjon.

Del 3 beskriver ulike utfordringer som møter mennesker i dag der kirken er eller bør være involvert. Denne delen bringer praksisnære beretninger fra områder der barn blir særlig utsatt. En artikkel drøfter årsaker til misbruk av jenter i et patriarkalsk samfunn, og argumenterer for at kirken må lage «motfortellinger» mot gammeldagse og krenkende fortellinger om kjønnsroller. Jesu «programtale» i Luk 4,18-19 kan nytolkes i den prosessen «for å sette de undertrykte fri». Andre artikler viser ved eksempler hvordan møtet med vanskeligstilte barn (i Sør-Afrika og Romania) kan føre til at misjonærer må legge til side vestlige standarder og gå inn i reelt partnerskap med lokale kristne. Det innebærer også at de må akseptere samfunn som er langt fra fullkomne eller rettferdige, men også der oppdage evangeliets kraft. Det viser seg da at barn kan fremstå som aktive samtalepartnere i kampen for tro, kunnskap og rettferd. På denne bakgrunnen tegner del 4 opp trekk i en korssets teologi, som omdreiningspunktet for å møte både døden og livet, mørket og lyset, teologi og misjonspraksis.

Del 5 trekker tanketråden videre fra det relativt mørke bakteppet i de første kapitlene til «signs of life and hope», først i en drøfting av gode metaforer. Metaforen «husholdning» har en dyp bibelsk bakgrunn og får en konkret betydning i en misjonsvirksomhet der det er snakk om «brødre og søstre», og der barn har en naturlig plass. En annen metafor for misjon er «omfavne»: Holistisk misjon er ikke å erobre, men å åpne armene, omfavne i respekt, og slippe fri, slik Gud selv tar imot oss. Det kommer konkret til uttrykk særlig i møte med barn, men også i overført forstand, som å «omfavne korset» sammen med mennesker som lider fremfor å dominere og trekke seg unna, og «omfavne det tvetydige og ufullkomne» i all kultur. Igjen er barn en påminning om at vi er alle underveis og har behov for omsorg. En tredje metafor er «welcoming» - vanskelig å oversette, men det henspiller på Jesu ord i Matt.18,1-5 om at den som tar imot et barn, tar imot Jesus, og den som tar imot Jesus, tar imot Gud. Metaforen utvikles på en konkret og spennende måte, og blir særlig aktuell i en tid der antallet marginaliserte og forlatte barn er ufattelig stort. Artikkelen utfordrer kirker til å arbeide seriøst med en teologi og misjon som skaper gjestfrie rom.

Del 6 tegner opp «broader horizons and continuing challenges», og er den mest konkrete delen. Her beskrives misjonsvirksomhet i ulike kontekster med særlig blikk for barnas situasjon. Ett kapittel beskriver arbeid blant Rom-barn i Romania. Beretningen går dypt i drøfting av misjonærenes relasjoner til folket, og vi møter barn som håpsbærere sammen med misjon forstått som «participation» og teologi som «inkarnasjonsteologi». Dette handler om å oppdage Guds nærvær i fellesskap med folk der de er.

Evaluering

Dette er først og fremst en utfordring til å se hvor evangeliet faktisk leves ut. Det som bærer boken og gir den kraft, er at den viser hvordan teologi og misjon formes i konkrete kontekster når barn tas på alvor. De aktuelle kapitlene preges av lang og grundig misjons erfaring, og her er det nyanserte og balanserte fremstillinger. Betydningen av barneteologi i forståelse av kristen misjon er sterkt beskrevet og godt fundert, og kan tjene som et korrektiv til ensidige fremstillinger. CTM har vært kritisert for å bruke barnet som symbol fremfor å slippe til konkrete barn. Denne boken endrer det inntrykket.

De mer teoretiske kapitlene er godt skrevet, men ganske ordrike. Jeg hadde nok ønsket en noe mer drøftende og mindre belærende fremstillingsform i noen av kapitlene, men her er det ellers mye utfordring til evangelisk ransakelse av vår egen teologi og kirkelige praksis. Boken krever ærlige svar på hvordan vi ser oss selv i lys av Jesu ord og eksempel overfor barna.

Som nevnt har boken et tyngdepunkt i reformert kristendom, men også andre kommer til orde, og bokens fokus er felleskirkelig og først og fremst fundamentalteologisk. Forfatterne samles om Jesus som den egentlige forfatter av vår tro og misjon, «and as we receive children in his name theology, mission and child find their proper expression and foundation» (s. 9). Boken som helhet gir rimelig godt grunnlag for å si det.

Sturla Sagberg